

ПРОТОКОЛ

№ 890

гр. Пазарджик, 02.06.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мира Мирчева

при участието на секретаря И. Панчева

Сложи за разглеждане докладваното от Мира Мирчева Гражданско дело № 20225220103851 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

МОТО-ПФОЕ ЕООД (ищец), редовно призован чрез адвокат И. Т. Т. от АК - София, за него се явява адвокат И. Т. Т., надлежно упълномощена, с пълномощно, представено по делото.

З. Д. М. (ответник), редовно призован чрез адвокат Г. С. Г. от АК София, не се явява и не се представлява.

Постъпила е молба от 01.06.2023 г. от адвокат Г. Ганчев от АК София, с която моли да бъде отложено делото поради възникнали непредвидени семейни причини. Не се сочат причините.

АДВОКАТ Т. – Моля да се даде ход на делото, тъй като няма основателна причина за отлагане на делото.

СЪДЪТ намира следното: адвокат Г. не е посочил какви са непредвидените причини и не е представил доказателства за тях. По тази причина съдът намира, че към момента няма причина да се отлага делото, следва да се даде ход и да се решат въпросите по чл. 143 и следващите от

ГПК. В случай че в следващото заседание адвокатът представи доказателство, удостоверяващо причините да не се яви днес, съдът ще счете, че преклузия да изрази становище и да направи доказателствени искания за него не е настъпила и ще му даде възможност да направи доказателствени искания, т.е. ще постъпи по реда за възстановяване на срок. В случай че такива доказателства не бъдат представени, днешното заседание ще бъде на общо основание първо заседание, в което ще бъдат доизяснени твърденията на страните и ще се обяви за окончателен докладът по делото и ще бъдат направени доказателствени искания на страните.

С оглед на изложеното съдът счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

СЪДЪТ пристъпи към изясняване на делото от фактическа страна по реда на чл. 143 от ГПК:

АДВОКАТ Т.: – Поддържам подадената искова молба и доказателствата към нея.

СЪДЪТ на основание чл.146 от ГПК предяви на страните изготвения по делото доклад с определение № 1139/05.05.2023 г.

АДВОКАТ Т.: - Уважаема госпожо съдия, ще моля да бъдат направени съответните изменения в доклада с оглед твърденията на страните.

Предмет на делото е чл. 345 от ТЗ, във връзка с чл. 236 ал. 2 и ч. 232 от ЗЗД евентуално чл. 59 от ЗЗД, за ищеца е възникнало парично вземане на извъндоговорно основание, с което ответникът се е обогатил за сметка на лизингодателя собственик поради ползване на процесния автомобил без правно основание, тъй като лизинговото правоотношение е прекратено поради изтичане на срока през 2007 г. Самият ответник признава в отговора си на исковата молба, че между страните е било налице валидно възникнало лизингово правоотношение, с което са уговорили, че лизинговият срок е 24 месеца. Съгласно разпоредбите на ТЗ и константната съдебната практика, лизинговият договор е срочен договор, който се ограничава със срок на погасителния план. В тази връзка следва да се има предвид чл. 345, ал. 2 от

ТЗ, в която изрично се урежда, че задължението за връщане на автомобила по лизингов договор възниква автоматично по силата на тази разпоредба с изтичането на срока. Абсолютно неоснователно и неотносимо към предмета на спора са представяне на лизинговия договор, както и процедурата за придобиване на лизинговия автомобил, тъй като лизингополучателят по закон има право да придобие лизинговия автомобил в срока на договор, който е ограничен до срока, който е посочен в погасителния план. В настоящия случай и двете страни се не спорят и признават, че процесният автомобил за процесния период е собственост на ищеца и се държи от ответника.

С оглед на изложеното моля да бъдат направени съответните изменения в доклада, като изрично се посочи, че претендираната процесна сума представлява обезщетение, а не вземане на договорно основание, както е посочено в началото на доклада и както твърди самият ответник в отговора си на ИМ.

В тази връзка следва да отбележа, че в петитума на ИМ изрично се сочи, че претенцията е обезщетение, а не договорно вземане. Затова и ищцовата страна след като носи тежестта да докаже претендираното обезщетение, т.е. възникването на претендирани вземания и тяхното основание за плащане, а не наличието, съдържанието на договора за лизинг.

В тази връзка моля да бъде отменено определението на съда, с което се задължаваме да представим договора за лизинг и приложенията към него в оригинал, доколкото това не е предмет на доказване на предявения иск.

Следва да се отбележи, че самият договор за лизинг не е представен от ищеца като доказателство към ИМ, липсва и в препис, т.е. ищецът не го ползва като доказателство, не го е ангажирал като доказателство. Бих искала да отбележа, че останалите приложения към договора за лизинг са приложени единствено, за да бъде установено на първо място продаването на автомобила от страна на ищеца към ответника, респ. неговото връщане, след изтичане на лизинга, което в случая не е налице.

Самият ответник признава, че с приемо-предавателния протокол е получил държането на автомобила и не го е върнал към настоящия момент.

В тази връзка сме ангажирали приемо-предавателния протокол за предаване на автомобила и съответно поръчката и погасителния план, като доказателства към ИМ, които носим в оригинал за справка в това заседание,

за да се види, че говорим за един и същи автомобил. Моля да ни бъдат върнати оригиналите след сверяването, тъй като дружеството е задължено да ги пази и отговаря пред контролните органи.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че се представят оригиналите, направи и сравни представената поръчка, погасителен план и приемо-предавателен протокол и установи, че в тях изписаните дати и подписите изглеждат по подобен начин на копие, т.е. най-вероятно са снимани тези оригинали, идентификационните номера на автомобила съвпадат и тъй като ищцовата страна държи да си получи оригинала обратно по никакви съображения, свързани със счетоводната отчетност, а ответникът не е поискал никакви конкретни действия по оригинала, съдът счита, че не се налага да задържа оригинала по делото.

СЪДЪТ СРАВНИ представените в оригинал застрахователна полица с последни три числа 905 издадена от Алианц, застрахователна полица с последни три числа 271, застрахователна полица с последни три числа 896, застрахователна полица с последни три числа 799, и Застрахователна полица ГО издадена от Булстрад с последни три числа 128.

Оригиналите се върнаха на пълномощника на ищцовата страна.

Съдът с оглед изявлението на ищцовата страна, че не може да остави по делото представените оригинали, ПРИЛАГА по делото изготвените от съда цветни ксерокопия на останалите застрахователни полици с цел, ако ответната страна желае, да се запознае как изглеждат те и евентуално да направи никакви искания.

По възраженията по доклада:

Съдът счита, че обезщетението, което се претендира, не е на извъндоговорно основание, защото макар и да е уредено в закона, а не в договор, то е свързано с предходни договорни отношения на страните. Нещо повече, за неговата дължимост биха могли да имат значение и евентуални уговорки в самия договор, по тази причина съдът не счита за неотносимо за

установяването текста на договора. Съдът установи обаче, че договорът дори и като копие не е приложен като доказателство към ИМ и в този случай не е приложим нито чл. 183 ГПК, нито искането на ответната страна представеното копие да бъде изключено като доказателство по делото, защото такова представено няма по делото.

Ако ответната страна изложи причини, поради които тя не разполага с договора си за лизинг и направи искания да бъде представено от ищцовата страна такова копие, съдът ще се произнесе по това искане.

В частта за оригинала на основание чл.183 ГПК съдът следва да отмени определението си, защото наистина няма представено копие, няма такова представено доказателство по делото.

В определението по чл.140 от ГПК е съдът е допуснал техническа грешка при определяне на квалификация вместо чл. 345 е посочил чл. 327 от Търговският закон.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението в частта, с която е задължил ищеца на основание чл. 183 от ГПК да представи оригинала на договора за лизинг и приложенията към него.

ОСТАВЯ без уважение искането за изменение на докладва в насока, че става дума за отговорност за обезщетение на извъндоговорно основание.

ОБЯВЯВА за окончателен изготвения по делото доклад с определение № 1139/05.05.2023 г. с корекцията на техническата грешка при правната квалификация.

АДВОКАТ Т.: - Правя искане по чл.190 от ГПК, с което да задължите

ответника изрично да представи договора за лизинг, доколкото считам, че доказателствената тежест в настоящия случай, че се разглежда с оглед на това, че ищецът не твърди, че претендира вземанията на договорно основание, тъй като договорът е прекратен, поради изтичане на срока уговорен в погасителния план и поръчка. От друга страна, самият ответник на страница 1-ва от отговора си на ИМ твърди, цитирам: „доверителката ми не оспорва наличието на лизингов договор с предмет лек автомобил марка ****, модел ****“, рег. номер *****, с оглед на което същият носи доказателствената тежест за твърденията си, които представляват по своето естество признание на факти и обстоятелства.

В тази връзка моля съдът да задължи ответната страна по реда на чл.190 от ГПК като изрично му укаже в съобщението до него последиците по чл. 161 от ГПК ако не представят в указания му срок в оригинал лизинговия договор.

Също така моля да бъде уважено искането ми за изготвяне на ССЧЕ направено в молбата от 1.6.2023 г. съгласно поставените два въпроса, доколкото с нея ще се оборят твърденията на ответника относно дължимите плащания и техния предмет, респективно валидността и основанията за плащане, и осчетоводяванията на тези операции.

Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ по искането за експертиза счита, че то е основателно и има отношение към оспорванията на ответната страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА съдебно счетоводна експертиза, която да се извърши от вещото лице Л.Ц. при депозит в първоначален размер от 200 лв., вносим от ищеца.

След внасянето на депозита задачата, както е очертана в молбата от 1. 6. 2023 г. да се съобщи на вещото лице.

АДВОКАТ Т.: - Госпожо председател с оглед процесуална икономия, ще помоля да бъде съобщено и на ответната страна за допуснатата съдебно счетоводна експертиза и да му бъде даден срок, в който да постави въпроси ако има такива.

СЪДЪТ намира, че няма пречка да го направи, уместно е да се даде такава възможност на ответната страна да постави въпроси към експертизата и

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА съобщение за допуснатата експертиза заедно с копие от молбата на ищеца с дата 1.6.2023г. с указание, че в едноседмичен срок може да постави допълнителни въпроси.

По отношение на тежестта на доказване на начина за придобиване на собствеността от лизингополучателя, съдът с определението по чл. 140 ГПК е сметнал, че тежестта за доказване на всички уговорки по договора се носи от ищцовата страна. В конкретния случай обаче ответната страна признава наличието на самия договор за лизинг, но твърди, че в него има уговорка, която се отклонява от обичайните уговорки в договорите за лизинг, а именно, че собствеността по договор за лизинг върху лизинговата вещ се придобива с изрично волеизявление на лизингополучателя, като отрича договора да е предвиждал такъв начин на придобиване, без да уточнява какво е предвиждал. В този случай наистина по-скоро тежестта на доказване на такава отклоняваща се уговорка от обичайното, от общия ред за придобиване, по някакъв друг начин, чрез някакви други действия би следвало наистина да се носи от ответната страна, която прави такова твърдение.

По тази причина съдът счита, че следва да измени при разпределяне на доказателствената тежест определението си, като укаже на ответната страна, че нейна е тежестта да докаже такава уговорка и тя трябва да направи

съответните искания в срок до следващото заседание.

По отношение на искането за задължаване на ответната страна да представи оригинала на договора за лизинг, съдът, макар да счита, че следва да се очаква тя да притежава такъв оригинал счита, че не е необходимо да бъде задължавана ответната страна в днешното заседание да го представя. От една страна, самото разпределяне тежестта на доказване за това твърдение представлява стимул за ответната страна да потърси такива доказателства, от друга, следва все пак да ѝ се даде възможност да направи изявление дали притежава такъв договор в оригинал въобще или има само копие, или каквото и да, или го е изгубила, или не го е получавала.

С оглед на изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ разпределянето тежестта на доказване по отношение на твърдението в отговора – „оспорвам договорка за придобиване собствеността след изрично писмено волеизявление на лизингополучателя да е била постигната“, т.е. по отношение на твърденията на ответницата, че не е имала уговорка собствеността да се придобие собствеността върху лизинговата вещ чрез изрично писмено волеизявление на лизингополучателя, като УКАЗВА на ответницата, че нейна е тежестта да установи уговорките в договора, ако има такива, по отношение на уговорения начин за придобиването на собствеността върху лизинговата вещ.

За събиране на допуснатите доказателства съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА ДЕЛОТО за 07.07.2023 година от 13:30 часа, за която дата

ищцовата страна уведомена чрез процесуалния си представител. Ответната страна уведомена по реда на чл. 56 ал. 2 от ГПК.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 10:55 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____